



Den magiska dörren.

Kapitel 1

Diniza

Hej jag heter Diniza. Jag bor i ett rött hus ganska nära skogen. Jag är nio år och går i klass 3. Jag har en mamma som heter Mallena en pappa som heter Markus och en tvilling som heter Dinza. Jag går på en skola som heter Tallbacka-skolan. Jag tycker om min kompis Laura och vi leker nästan varje dag. Jag gillar henne för att hon är som jag och tycker som jag och vi brukar pyssla tillsammans. En person som jag är riktigt rädd för är rektorn Patric. För att han är arg och läskig. Bakom skolan är det en skog, precis vid några stenar är det en magisk dörr. Den känns så magisk för att den bara lyser upp hela tiden när Laura och jag går där

precis som om den vill att vi ska komma in, men dörren är låst, den kanske har en nyckel...

Kapitel 2

Brevet

En dag när jag skulle gå till dörren för att kolla vad som egentligen finns bakom den så hittade jag ett brev. Jag öppnade brevet och i brevet stod det med glittrig text:

Hej!

*Jag heter Glittra. Jag bor i ett land som heter Malibue. Jag behöver hjälp för att min magiska diamant har blivit stulen. Skriv ett brev tillbaka om du kan hjälpa mig
hälsningar Glittra.*

Och i slutet var det ett glittrigt märke.

Jag tänkte en stund men sen bestämde jag mig för att jag ville, så jag gick och hämtade penna och papper.
Sen skrev jag såhär:

Hej Glittra!

Jag kan hjälpa dig att hitta din diamanten om du vill, jag hoppas det går bra.

Hälsningar Diniza.

Sen sköt jag in brevet i dörrspringan och gick in på lektionen.

Kapitel 3

Nyckeln

Det var mitt favoritämne slöjd men våran lärare var på semester så... Patric var våran vikarie. Då såg jag något som glittrade det var märket på Patrics nyckel, det var samma märke som på brevet. Det är säkert nyckeln som är till den magiska dörren.

Men hur ska jag få tag i den jag är ju jätterädd för honom? Jag kunde inte koncentrera mig på hela lektionen jag tänkte bara på nyckeln. Helt plötsligt var lektionen slut.

Nu var det rast, jag gick ut i korridoren och skulle klä på mig. Men då såg jag att Patric tappade nyckeln på golvet och han märkte det inte. Så jag sprang och tog upp nyckeln och la den i fickan. Sen sprang jag till dörren och testade nyckeln och den passade....

Kapitel 4

En ny värld

Jag öppnade dörren och bakom den fanns en jättecool värld.

Det var träd med glittriga blommor i.

Några hundvalpar badade i poolen bredvid ett jättestort hus. Det luktade nybakta bullar från det stora huset.

Himlen var blå och solen sken.

Det var mycket varmare i den här världen.

Sen kom jag till en liten by och letade efter Glittra.

Det fanns palmer och små söta figurer som kunde prata och gräset va i olika färger.

Jag såg en tjej som hade en lång kjol som var lite glittrig så jag trodde att det var hon.

Kapitel 5

En annorlunda vän

Jag var inte helt säker på att det var hon så jag frågade henne.

-Hej är du Glittra?

-Ja, är det du som ska hjälpa mig att hitta min magiska diamant?

-ja de är det sa jag.

-va bra vi går hem till mig.

Vi kom fram till huset, det var det där stora huset med poolen som jag såg när jag kom hit.

-här bor jag sa Glittra.

- vad fint hus du har, sa jag.

-Tack!

Vi gick in i huset och satte oss i vardagsrummet.

Glittra bjöd mig på fika sen började vi prata.

Hon sa att hon hade fått diamanten av sin mormor och att den gjorde så att alla djur och träd kunde prata.

Den hade legat i en glaskupa,

och att när hon vaknade så var den bara borta.

När hon berättade om det kändes det som om vi aldrig skulle kunna lösa det.

Kapitel 6

Planen

Vi gjorde en lista på alla saker vi behövde:

Ett rep

En mobil

En plastpåse

När vi hade gjort listan gick vi dit diamanten hade varit.

Vi hittade ett fingeravtryck på kupan som den var i.

Vi la plastpåsen över kupan så att fingeravtrycket inte skulle förstöras.

Sen ringde Glittra till polisen på sin mobil och frågade om dom kunde fixa ett fingeravtryck åt oss.

Polisen sa att dom kunde komma dit.

-Kom så går vi sa Glittra.

-Okej, sa jag.

Sen gick vi till polisen.

När polisen hade kollat på fingeravtrycket så sa han att det var Sara Diddelsons fingeravtryck.

Vi sa tack till polisen och gick till Saras hus.

Sara var Glittras kompis som var väldigt avundsjuk på Glittras diamant.

Dörren var öppen så vi smög oss in, hon satt vi bordet, vi smög oss fram och band henne med repet sen satte vi oss vid bordet.

Vi frågade vi henne om hon erkände att det var hon som tagit diamanten.

Hon var tyst en lång stund sen erkände hon och vi fick tillbaka diamanten.

Kapitel 7

Festen

Nu hade vi gått hem till Glittra igen och Sara hade hamnat i fängelset.

När vi kom hem gjorde Glittra en fest för att jag skulle åka hem. Det kom några av hennes kompisar, och så blev det party!

Glittra berättade att dom där små djuren där ute var hennes husdjur.

Sen gav hon mig en present. Det var ett litet gulligt rosa moln och det hade vingar. När det flög så kom det rosa glitter efter det.

-Tack, sa jag till glittra och kramade henne.

-Varsågod, sa Glittra, prata lite med molnet ibland.

-Kan den prata?! Sa jag.

-Ja, sa Glittra.

-Hej jag heter Lola, sa molnet.

-Hej jag heter Diniza, sa jag.

-Vad söt hon är, sa jag till Glittra.

-Jag vet, sa Glittra.

-Men jag tror att jag ska åka hem nu.

-Okej jag kan skjutsa dig till dörren.

-Okej, sa jag.

Vi gick ut, sen gick vi till ett litet glittrigt stall.

Glittra tog ut två enhörningar, en med turkos man och horn och en med lila man.

-Vad fina sa jag.

-Jag vet sa Glittra, den turkosa heter Molly och den lila heter Lilly.

-Jag kan rida på Lilly, sa jag.

-Okej, sa Glittra kom då.

Sen red vi till dörren och när vi hade kommit fram sa jag hej då till Glittra och låste upp dörren med nyckeln.

Sen gick jag hem och tänkte på hur roligt jag hade haft.

Slut!